

Лавров Р.В.

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ У СПІВРОБІТНИЦТВІ НА ЕТАПІ ЗАКРІПЛЕННЯ ЗНАНЬ ТА УМІНЬ В УЧНІВ ПТНЗ

На сьогоднішній день в професійній освіті склався ряд протиріч. Одним з них є протиріччя між вимогами ринку праці до випускника професійних закладів освіти та рівнем його підготовки.

Формування у майбутнього фахівця певного об'єму теоретичних знань, які він на практиці, як правило, не спроможний застосувати до певних нових для нього ситуацій, трансформувати ці знання відповідно до нових умов, на сьогодні вже замало. Навчання учня аналізувати, систематизувати та самостійно здобувати та обробляти інформацію, а не тільки передача знань є серед головних завдань професійної освіти.

Виконання цього завдання, на нашу думку можливо при використанні особистісно-орієнтованого підходу в навчанні, навчання, що ґрунтується на признанні того, що кожна людина є неповторна, а тому в неї індивідуальна навчальна траєкторія. Це навчання, в якому головним завданням викладача є створення сприятливого освітнього середовища, в якому діють суб'єкт-суб'єктні відносини між викладачем та учнем, а навчальний процес спрямовано не на викладення певного обсягу знань, а на організацію процесу пізнання.

В даній роботі приділена увага використанню однієї з технологій, що реалізує особистісно-орієнтований підхід – технології навчання в співробітництві. Цю технологію ми плануємо реалізувати під час проходження першої педагогічної практики на базі ПТНЗ.

Розробка технології навчання в співробітництв на етапі закріплення знань та умінь проводилася відповідно до вхідних умов:

- тип навчального закладу – ПТНЗ;
- тип уроку – закріплення знань та умінь;
- дисципліна – «Електроніка»;
- тема – «Логічні елементи».
- кількісне співвідношення успішності учнів за базовими дисциплінами (електротехніка, матеріалознавство).

Використання даної технології в першу чергу обумовлено характером теми, яка є вузловою в розділі курсу «Електроніка», а також об'ємом матеріалу, що підлягає закріпленню в продовж 45 хвилин.

Для проведення уроку з закріплення знань учнів було уявно розподілено на групи по чотири - п'ять чоловік. Розподіл учнів проводився таким чином, щоб в одній групі були присутні як слабкі так і сильні учні. Визначена мета заняття та його завдання; визначені відповідні засоби навчання та розроблена мотивація навчальної діяльності. Було чітко визначено зміст та обсяг робіт, який учні повинні виконувати у межах малої групи, а який – кожен окремо. Визначено характер взаємодії між членами групи на кожному з етапів виконання завдання та рівень участі викладача.

На наступному етапі нашого дослідження ми плануємо реалізувати дану технологію в реальних умовах під час проходження першої педагогічної практики.

Робота виконана під керівництвом ас. кафедри ПМПН Кіусевої О.М.